

MANIFESTO 8M 2021

Este 8 de Marzo as nais feministas temos máis motivos que nunca para saír á rúa, pois quedou patente a falta de recoñecemento do valor social da **maternidade** e a falta de dereitos e recursos para a **crianza**.

Nesta situación de alarma sanitaria e durante o confinamento, a crise de coidados saíu á luz e as nais fomos sometidas a unha enorme carga: continuamos cos nosos empregos ao mesmo tempo que coidabamos das nosas criaturas. Puidemos comprobar como o teletraballo non era a mellor opción e tamén descubrimos a debilidade dos sistemas de coidados externalizados (expostos con todo como a única medida de conciliación). A protección á crianza brillou pola súa ausencia e, con todo, a pesar de esixir medidas concretas, como un permiso por menor en situación de corentena (ou a nosa petición de aumento dos días de permiso retribuído por enfermidade leve ou grave de filla/o) as nosas demandas non foron escoitadas. Durante este tempo tamén denunciámos a **criminalización á que se viu sometida a infancia e a súa ausencia de dereitos durante a pandemia**, cuxas necesidades sempre foron ignoradas.

A enorme **violencia económica** que sufrimos as nais a través da escasa protección dos coidados tamén se incrementou durante esta crise. Con todo, observamos con indignación como en xaneiro deste ano preparábase unha partida orzamentaria para os pais, coa Lei de permisos iguais e intransferibles (dando máis diñeiro a quen ten mellores empregos e salarios). Esta medida paternalista que nos di ás nais como e cando debemos criar, exerce violencia sobre nós ao obrigarnos a maternar dende o precario, con excedencias por coidado sen remunerar ou mesmo abandonando o emprego para poder estar máis de 16 míseras semanas coa nosa criatura. Todo o movemento feminista teríase que levantar ao ver como as **familias monomarentais** son discriminadas e levadas á precariedade, tendo só a metade do tempo de permiso. Estamos cansadas de ver como cando hai orzamento público, destínase a cubrir os permisos dos homes que teñen mellores empregos e cotizacións, aumentando así a brecha. Ademais, están a ignorarse os procesos polos que pasamos (embarazo, parto, posparto, lactación materna, puerperio, exeroxestación) que deben ser garantidos con dignidade. Por iso, entre outras cousas, pedimos un **permiso específico para a recuperación do parto e a lactación materna**, que dea protección a estes procesos.

Esiximos unha serie de **medidas que** saian fóra das lóxicas patriarcais e capitalistas e que **se centren na importancia dos coidados**. Seguimos pedindo **permisos máis amplos**, na súa maior parte **transferibles**, para poder elixir libremente canto tempo queremos coidar e facelo de forma digna. Ademais, para protexer a crianza de cero a tres anos, pedimos a **remuneración de reducións de xornada e excedencias**. É urxente a transformación deste mercado laboral para que se adapte á vida, e non ao revés. Por iso é necesaria a redución da xornada laboral e medidas para **erradicar a discriminación laboral de mulleres embarazadas e nais**, a través de inspeccións de traballo e bonificando a contratación de persoal de substitución. Nós non somos responsables da nosa propia discriminación: non recorten os nosos dereitos.

As actuais medidas deixan fóra a moitas mulleres, sobre todo ás máis precarias: pequenas autónomas, mulleres con empregos lixo, desempregadas, monomarentais... Non podemos esquecer que

á maioría de nós atrápanos o chan pegañento máis que o teito de cristal. Por iso esiximos medidas universais, como unha **prestación universal por menor a cargo**, que non permita que ningunha nai críe sen recursos.

Durante a pandemia estamos a sufrir, ademais, un retroceso nos dereitos xa adquiridos. Aumentou exponencialmente a **violencia obstétrica**: asistimos soas a ecografías, sepáranos das nosas criaturas, sufrimos un maior intervencionismo e obríganos nalgúns casos para parir soas. Así mesmo, como nais feministas estamos en contra de todos os procesos que usa o patriarcado para someternos e que se agravaron en pandemia: **a violencia machista, o inexistente SAP**, toda a violencia xudicial e institucional exercida contra as nais e **as custodias compartidas impostas**. Non podemos dar nin un paso atrás nos dereitos conseguidos polo feminismo, como a interrupción voluntaria do embarazo libre e gratuíta. Nin permitiremos que as criaturas se compren nin os nosos ventres se aluguen con total impunidad.

Pensamos firmemente que **non é posible un feminismo sen as nais**, por iso desde todos os sectores feministas deberíase loitar para que as nais poidamos maternar con dignidade. Nós, como suxeito político e como suxeito do feminismo, sairemos este 8 de marzo, coas nosas criaturas, para reivindicar o **recoñecemento social da crianza**. Queremos unha sociedade adaptada á infancia. Nunca máis imos estar recluídas nos fogares, non imos maternar desde o invisible nin desde as marxes. Non poden seguir ignorando os nosos procesos sexuais e reprodutivos. E non poden obríganos a deixar ás nosas criaturas ás 16 semanas para que o mercado laboral non se resinta.

Agora máis que nunca:

MATERNAR É UN ACTO POLÍTICO

#MaternarEsUnActoPolítico
#MaternidadesFeministas
#PermisosTransferiblesYa

